

życie niniejszego dekretu bez odszkodowania, wolny od jakichkolwiek obciążeń z wyjątkiem przewidzianych w niniejszym dekrete.

Art. 5. 1. Pozostają nienaruszone prawa użytkowania nieruchomości ziemskich lub ich części należących do zniesionych fundacji i przejętych na rzecz Państwa, przysługujące bezrolnym, małorolnym i średniorolnym chłopom, wynikające z ważnie zawartych umów dzierżawnych, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu, oraz służebności gruntowe na rzecz małorolnych i średniorolnych gospodarstw rolnych.

2. Wszelkie inne umowy i tytuły prawne, mające za przedmiot użytkowanie lub używanie przejętego majątku zniesionych fundacji lub jego części, mogą być przez właściwego ministra niezwłocznie rozwiązane lub uznane za wygasłe bez odszkodowania.

Art. 6. Obciążające majątek zniesionych fundacji zobowiązania o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązania na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego oraz zobowiązania, mające swe źródło w stosunku najmu pracy — pozostają w mocy.

2. Rada Ministrów może na wniosek właściwego ministra uznać, że pozostają w mocy oprócz mających swe źródło w stosunku najmu pracy inne jeszcze zobowiązania o charakterze prywatno-prawnym, obciążające majątek danej fundacji.

Art. 7. Właściwi ministrowie obejmą majątki fundacji, podlegające przejęciu na własność Państwa.

Art. 8. Właściwi ministrowie określą mienie ruchome i nieruchome, należące do poszczególnych fundacji, a podlegające przejęciu na rzecz Państwa,

ustalą, w jakim zakresie zakłady i instytucje dotychczas utrzymywane przez zniesione fundacje będą nadal utrzymywane przez podległe im resorty,

przekazą przejęty majątek fundacji w zarząd i użytkowanie zakładom i instytucjom, których działalność realizuje te same lub podobne cele, jak zniesionych fundacji.

Art. 9. Ministrowie mogą swe uprawnienia, określone w niniejszym dekrete, przekazać podległym organom.

Art. 10. Przepisów niniejszego dekretu nie stosuje się do fundacji, mających siedzibę za granicą.

Art. 11. W zakresie unormowanym niniejszym dekretem tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o fundacjach, a w szczególności przepisy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o fundacjach i o zatwierdzaniu darowizn i zapisów (Dz. Pr. P. P. Nr 15, poz. 215, Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 38, poz. 372, z 1947 r. Nr 66, poz. 400 i Nr 73, poz. 468).

Art. 12. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz zainteresowanym ministrom.

Art. 13. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

173

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 12 kwietnia 1952 r.

w sprawie utworzenia zarządów okręgowych dróg wodnych i podległych im rejonów dróg wodnych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 lipca 1919 r. o budowie kanałów żeglownych i regulacji rzek żeglownych (Dz. Pr. P. P. Nr 59, poz. 356 i Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 79, poz. 768) oraz art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1927 r. o regulacji i utrzymaniu wód spławnych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 882) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się zarządy okręgowe dróg wodnych jako jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Żeglugi.

§ 2. Zarządy okręgowe dróg wodnych są jednostkami budżetowymi z uprawnieniami rozrachunku gospodarczego.

Nadzór nad zarządami okręgowymi dróg wodnych sprawuje Minister Żeglugi przez Centralny Zarząd Dróg Wodnych Śródlądowych.

§ 3. Siedzibami zarządów okręgowych dróg wodnych są miasta: Warszawa, Kraków, Poznań i Wrocław.

§ 4. Do zakresu działania zarządów okręgowych dróg wodnych należy utrzymanie, konserwacja, budowa i rozbudowa dróg wodnych śródlądowych oraz administracja tych dróg w zakresie przekazanym Ministrowi Żeglugi rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie komunikacji (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 14, poz. 111 i Nr 41, poz. 315 oraz z 1952 r. Nr 11, poz. 69, Nr 13, poz. 79 i Nr 19, poz. 115).

§ 5. Bezpośredni zarząd śródlądowych dróg wodnych i roboty techniczne na tych wodach wykonują rejon dróg wodnych podległe zarządom okręgowym dróg wodnych.

§ 6. Organizację, szczegółowy zakres działania i właściwość terytorialną zarządów okręgowych dróg

wodnych i rejonów dróg wodnych oraz ich siedziby określi Minister Żeglugi w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 7. Uprawnienia i obowiązki organów wymienionych w §§ 4 i 5 w sprawach związanych z zagadnieniami obrony Państwa będą uzgadniane przez Ministra Żeglugi z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 lipca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o utworzeniu dyrekcji okręgowych dróg wodnych i podległych im organów (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 362).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Żeglugi: *M. Popiel*

174

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 maja 1952 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Szwecję konwencji o ujednostajnieniu znaków drogowych, podpisanej w Genewie dnia 30 marca 1931 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 15 konwencji o ujednostajnieniu znaków drogowych, podpisanej w Genewie dnia 30 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 87, poz. 793), nastąpiło dnia 31 mar-

ca 1952 r. wypowiedzenie przez Szwecję powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

175

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 maja 1952 r.

w sprawie przystąpienia Turcji do porozumienia, dotyczącego ułatwień marynarzom handlowym leczenia chorób wenerycznych, podpisanego w Brukseli dnia 1 grudnia 1924 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 5 porozumienia w sprawie ułatwień marynarzom handlowym leczenia chorób wenerycznych, podpisanego w Brukseli dnia 1 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 13, poz. 92), nastąpiło dnia 27 marca 1952 r. zgłosze-

nie przez Turcję swego przystąpienia do powyższego porozumienia.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

176

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 maja 1952 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw konwencji, dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, iż zgodnie z art. 32 względnie 33 konwencji dotyczącej Światowej Organizacji Meteorologicznej, podpisanej w Waszyngtonie dnia 11 października 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 11, poz. 85), następujące kraje złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne bądź akcesyjne: Kuba dnia 4 marca

1952 r., Bułgaria dnia 12 marca 1952 r. i Gwatemala dnia 21 marca 1952 r. Ponadto Dania notyfikowała dnia 25 stycznia 1952 r., że będzie stosowała powyższą konwencję do Grenlandii.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw P. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M., ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.